

سنت‌های دوازده گانه الکی‌های گمنام

- (۱) مصالح و رفاه مشترک ما می‌بایست در رأس قرار گیرد، بهبودی شخصی به وحدت الکی‌های گمنام بستگی دارد.
- (۲) برای هدف گروه ما فقط یک مرجع نهایی وجود دارد، خداوندی مهربان، آن گونه که ممکن است خود را در وجدان گروه ما ابراز نماید. رهبران ما فقط خدمت‌گزارانِ مورد اعتماد ما هستند، آن‌ها حکومت نمی‌کنند.
- (۳) تنها لازمه‌ی عضویت در الکی‌های گمنام تمایل به ترک نوشیدن الکل است.
- (۴) هر گروه می‌بایست خودگردان باشد مگر در موضوعاتی که دیگر گروه‌ها و الکی‌های گمنام را در کل متأثر سازد.
- (۵) هر گروه فقط یک هدف اصلی دارد — رساندن پیام خود به الکی‌هایی که هنوز در عذابند.
- (۶) یک گروه الکی‌های گمنام هرگز نمی‌بایست هیچ مؤسسه مرتبط و یا هر سازمان دیگری را تأیید کرده، حمایت مالی نماید و یا اجازه استفاده از نام الکی‌های گمنام را به آن‌ها بدهد، مبادا که مسائل مالی، ملکی و شهرت، ما را از هدف اصلی‌مان منحرف سازد.
- (۷) هر گروه الکی‌های گمنام می‌بایست کاملاً خودکفا باشد و کمکی از خارج دریافت نکند.
- (۸) الکی‌های گمنام می‌بایست برای همیشه غیر حرفه‌ای باقی بماند، اما مراکز خدماتی ما می‌توانند کارمندان خاصی استخدام کنند.
- (۹) الکی‌های گمنام، به گونه‌ای که هست؛ هرگز نمی‌بایست سازماندهی شود، اما می‌توانیم هیئت‌ها یا کمیته‌های خدماتی تشکیل دهیم که مستقیماً در برابر کسانی که به آن‌ها خدمت می‌کنند مسئول باشند.
- (۱۰) الکی‌های گمنام هیچ عقیده‌ای در مورد موضوعات خارجی ندارد و نام الکی‌های گمنام هرگز نمی‌بایست به مباحث عمومی کشیده شود.
- (۱۱) خط‌مشی روابط عمومی ما بنابر اصل جاذبه است نه تبلیغ، ما لازم است همیشه گمنامی شخصی خود را در سطح مطبوعات، رادیو و فیلم حفظ کنیم.
- (۱۲) گمنامی اساس روحانی تمام سنت‌های ما می‌باشد، همیشه یادآور این است که اصول را به شخصیت‌ها ترجیح دهیم.